

РЕЗЮМЕ

ПРОЕКТ РОССИИ: ГИБРИДНЫЕ ВОЙНЫ И ТЕХНОЛОГИИ ИХ ОБРАЗОВАНИЯ

Попович Е. В. (Ужгород)

Статья посвящена изучению вопроса о технологиях создания гибридных войн на постсоветском пространстве, их причин и проявлений. На основе источников автором проанализированы технологии создания информационных войн и их реализации.

Ключевые слова: политическая технология, гибридная война, информационная война, конфликт.

SUMMARY

THE RUSSIAN PROJECT: THE HYBRID WARS AND TECHNOLOGIES OF THEIR DEVELOPMENT

К. Popovych (Uzhhorod)

The article is devoted to the study of the issue of creation technologies of hybrid wars in the post-Soviet countries, their causes and manifestations. Based on the sources, the author analyzed the technologies of creating information wars and their implementation.

Key words: political technology, hybrid war, information war, conflict.

УДК 94/314.15

БІЖЕНЦІ ТА НЕЛЕГАЛИ НА АМЕРИКАНСЬКОМУ КОНТИНЕНТІ (2000-2014 рр.)

Лавер О. Г. (Ужгород)

В статті вивчаються питання динаміки чисельності біженців, вимушених переселенців та нелегальних мігрантів на Американському континенті. Розглядаються причини міграції за окремими країнами Американського континенту.

Ключові слова: біженці, внутрішні переселенці, мігранти в країнах Американського континенту, динаміка чисельності, регулюючі закони міграції.

Постановка проблеми. Питання біженців, нелегальної міграції та міграційних процесів узагалі є чи не одним із найсерйозніших викликів, які постали перед людством у XXI столітті. З цієї причини дослідження вказаних питань та можливих шляхів їх вирішення є, станом на сьогоднішній день, актуальною задачею.

Метою пропонованої публікації є вивчення питання біженців та міграційних процесів, включаючи нелегальну міграцію, у країнах Американського континенту. Дані процеси розглядаємо комплексно, у країнах як Північної, так і Латинської Америки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Велика кількість публікацій, як журнальних, так і в ЗМІ, зокрема електронних, частину з яких наведено у списку цитованої літератури, свідчить про актуальність піднятої проблеми, а тому нагальною є публікація статті з даної проблематики, де за часовий проміжок 2000-2014 рр. узагальнюються відповідні статистичні дані.

Виклад основного матеріалу. Якщо вести мову про біженців та нелегалів у західній півкулі, то слід розглядати окремо ситуацію в Латинській

Америці та в США і Канаді.

На рубежі 2010-х рр. громадянські війни, які йшли в країнах Латинської Америки, в переважній більшості вже відгрімали. Тільки нещодавно (2016) закінчилася громадянська війна в **Колумбії**, яка бере свій початок аж із 1948 р. Наслідком цієї війни стала поява величезної кількості біженців, переважно в сусідніх країнах. Так, станом на 2012 р. колумбійських біженців нараховувалося у Венесуелі 203.563, в Еквадорі – 122.964, в Панамі – 15.723, в Коста-Риці – 10.305, у далекій Канаді – 17.563 особи. Ще більшим було число внутрішньо переміщених осіб, яке 2012 р. коливалося в межах 3,9-5,5 млн. [1]. Число внутрішньо переміщених осіб у Колумбії має тенденцію до зростання. Наприклад, 2005 р. їх нараховувалося близько 2 млн. [2]. Біженці та внутрішньо переміщені особи в Колумбії живуть дуже бідно, балансує, у прямому сенсі цього слова, на межі виживання. Біженці від інших воєн на континенті 2012 р. зафіксовано не було. Нараховувалося 15 тис. внутрішньо переміщених осіб у Перу – як наслідок громадянської війни 1980-2000 рр., а також 160 тис. внутрішньо переміщених осіб у Мексиці –

як наслідок Сапатитського повстання 1994 р. [1].

Нараховувалася велика кількість екологічних біженців із Гаїті, внаслідок катастрофічного землетрусу 2010 р. Через 2 роки після землетрусу, 2012 р., у 660 таборах для біженців у жаклихвіх санітарних умовах проживали 591 тис. осіб, причому від епідемії холери померли 7 тис. осіб [3]. У пошуках кращої долі біженці з Гаїті намагалися переселитися в інші країни. Наприклад, у сусідню Домініканську республіку перебралися 200 тис. гаїтян [4], проте там їм виявилися не раді і практично одразу депортували додому. Якщо 2010 р. було депортовано понад 20 тис. гаїтян, то вже 2011 р. – 40.700 [5]. Ще більш рішуче проти біженців із Гаїті виступили США. Держдепартамент країни заявив, що США не будуть приймати біженців із Гаїті, а кораблі ВМФ одержали наказ повертати човни з біженцями назад у разі їх заходу в територіальні води США [6].

Окремою категорією біженців у Латинській Америці є **кубинські біженці**. Вважається, що впродовж 1959-2012 рр. Кубу залишили близько 2 млн. осіб, з них 80% (1,72 млн.) осіли в США. Про географію розселення кубинських біженців свідчать також дані, що стосуються чисельності кубинців у різних країнах світу станом на 2012 р.: на Кубі проживало 11.163.934 кубинці, в США – 1.094.811, в Іспанії – 116.852, в Пуерто-Ріко – 15.543, в Італії – 17.947 кубинців і т. д. [7].

Кубинські біженці – це одна з невеликої кількості груп біженців, яким вдалося влаштувати своє життя на новій батьківщині. За 1960-2013 рр. з Куби до США нелегальним або легальним шляхом виїхали 1,7 млн. із 11,2 млн. усього населення країни, або 15,18% [8, с. 14.] Із 1,7 млн. кубинських біженців у США 1,3 млн. проживають у штаті Флорида [8, с. 17]. Про рівень життя кубинських біженців у США свідчить той факт, що їхні активи в цій країні (прибутки плюс вартість нерухомості) становлять 50 млрд. доларів, тимчасом як ВВП Куби становить 60 млрд. доларів. Середній дохід кубинця в США – 30 тис. доларів на рік, а на Кубі – 400 доларів на рік [8, с. 17]. Тому й не дивно, що, згідно з даними соціологічних опитувань, у разі зміни політичної ситуації на Кубі на історичну батьківщину побажали би повернутися всього 10% опитаних кубинців [8, с. 17].

Як і для інших регіонів світу, для країн Латинської Америки є характерними міграційні процеси, включаючи явище нелегальної міграції. Так, наприклад, у Домініканську республіку, де рівень життя вищий, із сусідньої держави Гаїті як легально, так і нелегальним чином перебралися 1 млн. гаїтян [9]. Мігранти з Гаїті становили 10% населення Домініканської республіки [9]. З іншого боку, жителі Домініканської республіки в пошуках кращого життя мігрують до Пуерто-Ріко. Наприклад, 2010 р. там налічувалося 68.036 домініканців, з яких 67% перебували в країні на законних підставах [10]. Там вони

працюють переважно на низькокваліфікованих та низькооплачуваних роботах, проте, спільна іспанська мова та схожість культур полегшують можливості асиміляції домініканців та їх інтеграцію в суспільство Пуерто-Ріко [10].

Хоча багато мексиканців нелегально переходять через кордон у США, уряд Мексики має проблеми з нелегалами із Центральної Америки. Так, 2006 р. мексикансько-гватемальський кордон нелегально перетнули 400.235 осіб, причому 150 тис. із них пішли далі в США [11]. Значна кількість нелегалів у Мексику зазнає депортації. 2011 р. з Мексики було депортовано 61.034 нелегали [11]. Депортація дорого обходиться бюджету Мексики. Наприклад, депортація 180 тис. нелегалів обійшлася країні в 10 млн. доларів [11]. Нелегали працюють у Мексиці майже в рабських умовах. Так, гватемальці у південномексиканському штаті Чьяпас працювали на плантаціях кави за 3,5 долари в день, причому, деякі мексиканські фермери з цієї суми ще й утримували вартість харчування та проживання [11].

Кількість нелегалів у Бразилії 2009 р. оцінювалася в межах 200-600 тис. осіб [12], переважно з Болівії та Гаїті. А в липні 2013 р. в північно-західних областях країни було навіть оголошено надзвичайний стан через вплив нелегалів із Болівії та Гаїті, хоча серед них були нелегали з далеких країн, як-от Нігерія та Бангладеш [13].

Велика кількість мігрантів часто приводить до конфліктів між ними та місцевим населенням. Так, наприклад, у грудні 2009 р. в столиці Аргентини Буенос-Айресі під час сутічок місцевих жителів із мігрантами з Болівії та Парагваю було вбито 4 та поранено 30 осіб [14, с. 13]. Разом з тим, уряди деяких країн Латинської Америки проводять легалізацію мігрантів. Наприклад, уряд Аргентини у серпні 2010 р. легалізував 423.697 мігрантів, переважно з Болівії та Парагваю [14, с. 12], надавши їм дозвіл на тимчасове проживання в країні. Аналогічним чином було легалізовано 10 тис. нелегальних мігрантів у Панамі [15].

Сполучені Штати Америки без перебільшення можна назвати країною біженців та мігрантів, а також їхніх нащадків. Так, тільки впродовж 1975-2006 рр. у США переселилися 2,68 млн. біженців, причому кожен сотий американець є або біженцем, або нащадком біженців [16]. Серед біженців, які стали відомими після переселення в США, згадаємо Мадлен Олбрайт – колишнього державного секретаря США, Ендрю Гроува – засновника корпорації Intel, Тома Лайоса – члена конгресу США та багатьох інших [16]. Гранична чисельність біженців до США визначається щороку Адміністрацією президента після консультацій з обома палатами Конгресу, після чого видається відповідний указ президента. Так, наприклад, у 2008 та 2009 рр. указ обмежив допуск біженців у США до 80 тис. щороку, проте реально, наприклад, 2008 р. було прийнято

60.108 біженців [17]. Не всім біженцям, які прибувають до США, вдається дістати омріяний статус біженця. Так, упродовж 2007-2011 рр. 74.479 біженців із Центральної Америки, переважно із Сальвадору, Гватемали й Гондурасу, подали клопотання про надання їм статусу, але тільки 2.205, або 3,02%, його дістали [18]. Наступного, 2012 р., від 22 до 41 тис. осіб із їх числа було депортовано додому. Разом з тим, 2012 фінансового року було визнано 58.238 біженців, зокрема 15.070 – із Бутану, 14.160 – із М'янми, 12.163 – з Іраку, 4.911 – із Сомалі й т. д. [1].

Ставлення до біженців із різних країн у США різне. Наприклад, на середину грудня 2014 р. із сотень тисяч сирійських біженців США прийняли всього 352 особи [19]. З іншого боку, із 88.700 переселених бутанських біженців до квітня 2014 р. США прийняли 75 тис. [20], а впродовж 2007-2013 рр. було прийнято близько 85 тис. іракців, які в роки війни 2003-2011 рр. співпрацювали з армією США, та членів їхніх сімей [21]. Слід додати, що процес одержання статусу біженця є непростим, потребує відповідних юридичних процедур, які недешево коштують. З іншого боку, частина біженців-мусульман та мігрантів проявляють схильність до радикалізму, що має наслідком терористичні акти. Шокуючим для США був теракт, здійснений військовим армії США, палестинцем за походженням Нідалем Маліком, котрий 5 листопада 2009 р. з криком «Аллах Акбар» вбив 13 товаришів по зброї [22]. Не менш страхотливим був теракт 2013 р. в Бостоні, влаштований братами-чеченцями Джохаром і Тамерланом Царнаєвими, в результаті якого три особи загинули й понад 170 були поранені [23]. Спецслужби США проводять серйозну роботу з особами, схильними до радикалізму і терористичних актів. Так, 2013 р. було заарештовано 4-х вихідців із Сомалі, з яких один був імамом у мечеті міста Сан-Франциско, за збір коштів для терористичної організації «Аш-Шабат» [29], після чого власті США почали репатріацію сомалійських біженців на батьківщину [30].

Стосовно мігрантів, то в США у другій половині 2013 р. нараховувалося 45,8 млн. осіб, які народилися за їх межами [24]. Для порівняння слід зауважити, що 2000 р. в Північній Америці (США і Канада) нараховувалося 20,5 млн. мігрантів, а станом на 2005 р. – 44,5 млн. [25]. Стосовно нелегалів, то їх загальна кількість станом на 2011 р. оцінювалася в 11,5 млн. осіб [26], а 2014 р. їх було понад 12 млн. [27]. Якщо вести мову про структуру нелегальних мігрантів у США, то 56% їх числа прибули з Мексики, 22% – із Центральної Америки, 13% – із Азії та 6% – із Європи й Канади [28]. 80% нелегалів прибули до США з країн Західної півкулі, решта 20% – із країн Східної півкулі, причому найбільше нелегалів прибуло з Філіппін та Польщі [28]. Цікавим є те, що з 12 млн. нелегалів 41% становили особи, які не виїхали із США після закінчення терміну їх перебування в країні [28].

Більшість нелегалів потрапляють до США через американсько-мексиканський кордон. Довжина кордону між Мексикою та США – 3.169 км. Щороку його на законних підставах перетинають 350 млн. осіб, і близько 500 тис. – нелегальним чином [31]. Через велику кількість нелегалів урядом США було побудовано прикордонний мур довжиною 3.141 км і заввишки 4 м [31]. Мур ретельно охороняється: порівняно з 2004 р., станом на 2013 р. кількість прикордонників зросла вдвічі, до охорони залучено 124 пілотованих літаки та гелікоптери, та ще 6 безпілотників [32]. Нелегальний перехід через кордон – справа небезпечна. За період 1999-2012 рр. при спробі його нелегального перетину загинули близько 5 тис. осіб [31]. Прикордонники США відловлюють велику кількість порушників кордону. Так, 2005 р. було затримано 1.717.396 порушників кордону, 2011 р. – 328 тис., 2012 р. – 358.873 порушники [32], хоча на одного затриманого порушника кордону припадає кілька тих, хто проривається [33, с. 20].

Причини, які спонукають людей із Латинської Америки до нелегального переходу в США такі самі, як і в інших регіонах світу. Насамперед, відіграє роль високий рівень життя в США, тимчасом як у країнах, звідки їдуть мігранти, – масове безробіття й напівголодне існування. До цього додається фактор демографічного вибуху. Наприклад, чисельність населення сусідньої Мексики зросла з 13,6 млн. осіб у 1900 р. до 107 млн. у 2007 р. [34] і продовжує збільшуватися далі. На бажанні людей потрапити до США «гріють руки» контрабандисти. Так, станом на 2013 р. було зафіксовано 50 злочинних угруповань, які займалися контрабандою людей, причому їхні щорічні прибутки перевищували 300 млн. доларів, що за прибутковістю посіло друге місце після торгівлі наркотиками [33, с. 20]. Якщо правоохоронні органи США затримують нелегала на території країни, він підлягає негайній депортації, хоча ця процедура є не з дешевих. Депортація одного нелегала 2013 р. коштувала державній казни США 20-23 тис. доларів [35].

З іншого боку, економіка США зацікавлена в дешевій робочій силі, адже робітник із Мексики одержує на руки вдвічі менші гроші, ніж американський робітник за ту ж саму роботу [33, с. 20]. Крім того, дуже часто нелегали виконують роботу, від якої відмовляються американці. Недарма в США їх називають «мокрі спини». Нещадна експлуатація нелегалів – це зворотній бік «американської мрії». Фахівці відзначають: якщо в США раптово зникнуть нелегали, це буде найсильнішим ударом по економіці країни [36].

Поряд з тим у США постійно йдуть дискусії на тему легалізації нелегальних мігрантів, тим паче що історичний прецедент є: 1986 р. тодішній президент Р. Рейган подарував амністію близько 3,5 млн. нелегальних мігрантів [37]. З'ясувалося, що, напри-

клад, з 11,5 млн. нелегальних мігрантів, зафіксованих 2011 р., тільки 14% прибули до США після 2005 р. [26]. Більшість нелегалів становили мексиканці – 59%, а якщо брати період 2000-2011 рр. – то 68% [26]. Тобто мільйони нелегалів протягом десятків років живуть у США, мають сім'ї, дітей та онуків. З огляду на це попередній президент США Б. Обама узаконив перебування в країні близько 5 млн. нелегалів. Таке узаконення стосувалося осіб, які тимчасово перебували в країні протягом трьох років; воно передбачало, що дані особи пройдуть відповідні перевірки й почнуть сплачувати всі обов'язкові податки, а також зможуть довести, що їхні діти народилися до оголошення даного розпорядження. І звичайно, ця процедура стосувалася лише тих, хто не здійснював кримінальних злочинів і не був членом терористичних угруповань [38].

Проблема біженців та мігрантів, хоча й не в такій гострій формі, як у США, наявна й у сусідній **Канаді**. 2012 р. в цій країні нараховувалося 17.563 біженці з Колумбії, 16.813 – з Китаю, 13.705 біженців зі Шрі-Ланки й т. д. [1].

Стосовно мігрантів, у Канаді для них існують щорічні квоти, які раніше становили 250 тис. осіб на рік, а на 2015 р. було затверджено вищу квоту – 285 тис. осіб [39]. За даними Міністра громадянства та міграції Канади 64,9% квот – це економічна міграція, 24,4% – сімейне спонсорство, а 10,7% квот призначено для біженців [39]. Є в Канаді й нелегали. За деякими даними, станом на 2009 р. їх нараховувалося 100 тис. осіб на 34.483 млн. населення країни [40]. Міністр громадянства та міграції Канади Елінон Каплан, однак, спростувала їх. За її даними, 2012 р. чисельність нелегалів у країні коливалася у межах 18-20 тис. осіб [41].

Проблеми з мусульманським екстремізмом у Канаді також є. Широковідомим став випадок нападу на парламент Канади в жовтні 2014 р., скоєного громадянином Канади лівійського походження Майклом Захафом-Бібо, який таким чином мстив Канаді за участь у війні з Афганістаном [42]. 2013 р. у Квебеку мусульмани активно протестували проти ініціативи місцевої правлячої партії змусити носити на роботі релігійні символи – в даному випадку хіджаб [43].

З метою призупинити потік небажаних мігрантів уряд Канади 15 грудня 2012 р. прийняв нові

поправки до закону про міграцію – так званий білл С11 [39], який унеможливує доступ до країни з «чорного ходу». Так, наприклад, якщо раніше заява про надання статусу біженця могла розглядатися 600 днів, то тепер – не більше 60 днів [43]. Складено обмежувальний список країн, що підпадають під визначення «зони гуманітарного лиха». Справи вихідців із країн, які вважаються безпечними, розглядаються урядом протягом 30-45 днів. У разі відмови в наданні статусу апеляцію не передбачено. Особи, яким було відмовлено, видворяються з країни протягом року. Раніше на цю процедуру уходило 4-5 років. Парадоксально, але до прийняття цих поправок 25% усіх заяв на одержання статусу біженця надходило від громадян Євросоюзу, значною мірою від циган із Чехії та Угорщини [44]. Раніше, очікуючи вирішення свого статусу, заявник міг роками жити в Канаді, одержуючи матеріальну допомогу та безкоштовне медичне лікування, тимчасом як громадянам Канади доводилося за медичне лікування платити [44]. Тепер цього немає; крім того, в заявника обов'язково беруть відбитки пальців. Хоча з іншого боку, багатим і перспективним інвесторам, бізнесменам і т. д. в Канаді завжди раді, тим паче що багато країн як Західної півкулі, так і всього світу радо торгують своїм громадянством з метою залучення таких людей. Наприклад, острівні держави Антигуа і Барбуда, Сент-Кітс і Невіс у Карибському морі за вкладення 400 тис. доларів в їхню нерухомість одразу випишують вкладнику своє громадянство [45]. Держава Домініка згодна продавати своє громадянство дешевше – всього за 100 тис. доларів [45]. А от громадянство Мальти й Кіпру коштує дорожче – відповідно 1,15 млн. та 5 млн. євро [45].

Висновки. Міграційні процеси у країнах Американського континенту, включаючи проблеми біженців і нелегальних мігрантів, непрості та дуже неоднозначні. Поряд із зовнішніми міграціями, активними є міграції між населенням країн континенту. Ставлення до біженців і нелегальних мігрантів переважно є негативним, хоча на їхній, нерідко рабській праці значною мірою тримається економіка багатьох країн Американського континенту. Водночас країни континенту раді багатим інвесторам, у зв'язку з чим деякі з них активно торгують своїм громадянством.

1. The World Factbook – Field Listing – Central Intelligence Agency. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.cia.gov/library/publications/the_world_factbook/fields/2194.html.
2. Число беженцев в мире сокращается, а внутренне-перемещенных лиц – растет. [Електронний ресурс] – 2005, 20 июня. – Режим доступу: <http://un.by/news/world/2005/20-06-05-05.html>.
3. В результате схода оползня в столице Гаити погибло 6 человек. [Електронний ресурс] – 2012, 31 марта. – Режим доступу: <http://www.rg.ru/2012/03/21/gaiti-anons.html>.
4. Доминиканская республика репатриировала большое количество нелегальных беженцев с Гаити. [Електронний ресурс] – 2012, 14 марта. – Режим доступу: http://ruslian.news.cn/world/2012-03/14/c_131465732.html.
5. США дадут отпор беженцам с Гаити. [Електронний ресурс] – 2010, 19 января. – Режим доступу:

- <http://www.segodnya.ua/>.
6. В США готовятся к массовому наплыву беженцев из Кубы. [Электронный ресурс] – 2013, 17 января. – Режим доступа: <http://zn.ua/WORLD/>.
 7. Cubans. – From Wikipedia, the free encyclopedia.
 8. Бай Е. Кубинцы разделены и непримиримы / Евгений Бай // Эхо планеты. – 2013. – № 40. – С. 14-17.
 9. Ракица А. Кровавый 1937 год на Карибах: жизнь ценой в два цента. [Электронный ресурс] / Анастасия Ракица. – 2014, 11 апреля. – Режим доступа: <http://topwar.ru/43239>
 10. Dominican Republic immigration to Puerto-Rico. – From Wikipedia, the free encyclopedia.
 11. Illegal immigration in Mexico. – From Wikipedia, the free encyclopedia.
 12. Illegal immigration. – From Wikipedia, the free encyclopedia.
 13. Бразилия бьет тревогу из-за нелегальных мигрантов // ББС. – 2013, 11 апреля.
 14. Фоминых Д. Аргентина говорит «добро пожаловать» / Дмитрий Фоминых // Эхо планеты – 2013. – № 31. – С. 10-13.
 15. Панама легализует нелегальных мигрантов // ББС. – 2013, 27 мая.
 16. Что такое переселение? [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.voprekivsemu.com/factualweb/2.2/rus/articles/Resettlement_general.html.
 17. Убежище в США. [Электронный ресурс]. – 2011, 19 марта. – Режим доступа: <http://www.immigrationlawaid.com/ru/article/88/>
 18. Refugees from Central American gangs. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: – <http://www.fmreview.org/fragiles-tates/kennedy>.
 19. Syrian refugees settle in to U9 after unsettling upheaval. [Электронный ресурс]. – 2015, April 1. – Режим доступа: <http://www.washingtonpost.com/local/>.
 20. Bhutan refugees. – From Wikipedia, the free encyclopedia.
 21. Tarabay J. Iraq's: Reborn in the USA. [Электронный ресурс] / Jaimy Tarabay. – 2013, August 20. – Режим доступа: <http://america.aljazeera.com/articles/2013/8/20>.
 22. Козловский В. В США начинается суд по делу о побоище на военной базе / В. Козловский // ББС. – 2013, 6 августа.
 23. Обама закликає не поспішати з висновками щодо чеченців // Європійськ. – 2013, 23 квітня.
 24. Россия заняла второе место по числу мигрантов в рейтинге ООН. [Электронный ресурс]. – 2013, 12 сентября. – Режим доступа: <http://top.rbc.ru/economics/12/09/2013/87238.html>.
 25. Алешковский И. А. Тенденции международной миграции в глобализующемся мире / И. А. Алешковский, В. А. Ионцев // Век глобализации. – 2008. – № 2.
 26. Дайнан С. США: численность нелегалов составляет 11,5 млн. человек / Стивен Дайнан. – 2012, 24 марта. – Режим доступа: <http://inosmi.ru/usa/20120324/189025326.html>.
 27. Обама узаконит пребывание в США пяти миллионов незаконных иммигрантов. [Электронный ресурс]. – 2014, 21 ноября. – Режим доступа: <http://m.ria.ru/world/201421/.../1034396235.html>.
 28. Стоянова С. Сколько в стране нелегалов? [Электронный ресурс] / Стефка Стоянова – 2012, 29 июня. – Режим доступа: <http://www.ourtx.com/issue-3/>.
 29. В США осудили сомалийцев за пособничество терроризму // ББС. – 2013, 23 февраля.
 30. Somali American. – From Wikipedia, the free encyclopedia.
 31. Суровая американско-мексиканская граница. [Электронный ресурс]. – 2012. – Режим доступа: <http://pda.ifun.ru/view/241169>.
 32. Козловский В. Иммиграционная реформа в США: «всеобщая легализация»? / В. Козловский // ББС. – 2013, 30 января.
 33. Трушин А. Идет охота на людей / А. Трушин // Эхо планеты. – 2013. – № 25. – С. 18-20.
 34. Migrant deaths along the Mexico-United States border. – Wikipedia, the free encyclopedia.
 35. Поймай меня, если сможешь. [Электронный ресурс]. – 2013, 12 августа. – Режим доступа: <http://www.itogi.ru/vokrug/2013/32/192879.html>.
 36. Судьба нелегальных мигрантов в разных странах. [Электронный ресурс] – 2013, 27 октября. – Режим доступа: <http://www.echo.msk.ru/blog/roadmap/1186032-echo/>.
 37. США: демонстрации в поддержку иммиграционной реформы // ББС. – 2013, 11 апреля.
 38. Обама узаконит пребывание в США пяти миллионов незаконных иммигрантов. [Электронный ресурс] – 2014, 21 ноября. – Режим доступа: <http://m.ria.ru/world/201421/.../1034396235.html>.
 39. Перспективы иммиграционной политики Канады на 2015 год. [Электронный ресурс] – 2014, 3 ноября. – Режим доступа: <http://poga.valit/livejournal.com/24813/>.
 40. Illegal immigration in Canada. – From Wikipedia, the free encyclopedia.
 41. Соколова Е. Утверждены новые поправки к закону об иммиграции в Канаде / Е. Соколова. [Электронный ресурс] – 2012. – Режим доступа: <http://www.zagran.kiev.ua/article.php?new=84&idart=8403>.

42. Канада: оприлюднили відео звернення нападника на парламент // Євроньюс. – 2015, 7 березня.
43. У Квебеку віряни постали проти «Хартії цінностей» // Євроньюс. – 2013, 15 сентября.
44. Рябишина Е. Канада меняет порядок получения статуса беженца / Е. Рябишина. [Електронний ресурс] – 2012, 12 октября. – Режим доступа: <http://www.russian-toronto.com/immigration/imm12121001.asp>.
45. Гиттлсон К. Где дешевле всего купить гражданство? / Ким Гиттлсон // ББС. – 2014, 6 июня.

РЕЗЮМЕ

БЕЖЕНЦЫ И НЕЛЕГАЛЫ НА АМЕРИКАНСКОМ КОНТИНЕНТЕ (2000-2014 гг.)

Лавер А. Г. (Ужгород)

В статье изучаются вопросы динамики численности беженцев, вынужденных переселенцев и нелегальных мигрантов на Американском континенте. Рассматриваются причины миграции по отдельным странам Американского континента.

Ключевые слова: беженцы, внутренние переселенцы, мигранты в странах Американского континента, динамика численности, регулирующие законы миграции.

SUMMARY

REFUGEES AND ILLEGAL IMMIGRANTS IN THE AMERICAS (2000-2014)

O. Laver (Uzhhorod)

The article examines the dynamics of the issue of refugees, displaced persons and illegal migrants in the America. The reasons of migration to some countries in the Americas are considered.

Keywords: refugees, internal displaced persons, migrants in countries of the Americas, population dynamics, the laws regulating migration.

УДК 37.091.26 (091) (73) «19»

ТЕСТУВАННЯ В СИСТЕМІ ОСВІТИ США НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ

Мишко С. А. (Ужгород)

В статті розглядається тестування в США на початку ХХІ століття. Автор підкреслює, що ставлення до тестування в США змінювалося. На сучасному етапі значна увага приділяється питанню тестових упереджень, більшість із яких розглядаються як культурні упередження. На думку автора, використання стандартизованих іспитів у системі освіти США на початку ХХІ століття стало та, ймовірно, надалі буде темою гострих дебатів серед освітян та громадськості як у США, так і в багатьох інших країнах світу. Розповсюдження використання стандартизованого тестування виявило не тільки його сильні, але і слабкі сторони.

Ключові слова: стандартизовані тести, оцінка, знання, навички, культурні упередження.

Постановка проблеми. Наш світ постійно змінюється. Ми стали полікультурним суспільством, створили технологічне суспільство, і з огляду на це повинна змінюватися наша система освіти, щоб відповідати вимогам ХХІ століття. Перед викладачами ставляться нові вимоги, вони повинні володіти передовими технологіями та новими методами навчання. Не остання роль серед них належить тестам, які посідають значне місце в системі освіти США, але використання яких у системі освіти нашої країни ще досить обмежене.

Згідно з даними проведеного в США соціологічного дослідження, понад 80% респондентів вважають, що ті навички, яких студенти повинні набути для роботи у ХХІ столітті, відрізняються від

тих, що були їм потрібні 20 років тому, а на думку 88% саме школи можуть і повинні відігравати провідну роль у цьому процесі. Нація, з точки зору багатьох дослідників, повинна зробити набагато більше для засвоєння та вимірювання передових навичок ХХІ століття, які слід розглядати як «обов'язкову валюту» для участі, успіху та конкурентоспроможності у світовій економіці [9].

Мета нашого дослідження – проаналізувати особливості оцінювання знань і навичок студентів у системі освіти США на початку ХХІ століття за допомогою тестування.

Джерельною основою є дослідження американських авторів, присвячені історії розвитку тестування і, зокрема, позитивним і негативним аспектам